

DOKUMENTY STRAJKU

W KOMBINACIE METALURGICZNYM HUTA IMIENIA LENINA W KRAKOWIE
Z OKRESU OD 26 DO 29 KWIETNIA 1988 ROKU

Kraków 1988.04.26.

KOMUNIKAT NR 53

POSTULATY STRAJKUJĄCYCH ZAKŁADÓW KM HIL

Uzgodnienia wstępne:

1. Zapewnienie bezpieczeństwa i nierepresjonowanie Komitetów Strajkowych oraz załogi uczestniczącej w strajku w czasie jego trwania i po zakończeniu. W przypadku niezrealizowania tego postulatu załoga przystąpi do ogólnego strajku bez uprzedzenia.
2. Dyrektor Naczelny zobowiązuje się do zapłaty za czas trwania strajku wszystkim jego uczestnikom, a za straty poniesione za czas strajku nie bierze odpowiedzialności Komitet Strajkowy ani uczestnicy strajku.
3. Rzetelne poinformowanie społeczeństwa o zaistniałej sytuacji w KM HIL i osiągniętym porozumieniu.

POSTULATY PŁACOWE

1. Podniesienie rekompensaty osłonowej do 12.000 zł dla pracowników zatrudnionych w przemyśle oświacie służbie zdrowia oraz objęcie nimi rencistów i emerytów z płatnością od zakończenia strajku.
2. Stałe automatyczne rekompensowanie wzrostu cen podwyżkami płac pracowniczych.
3. Podwyżka stawek zaszeregowania dla wszystkich pracowników KM HIL o 50 %.
4. Naliczanie dodatku stażowego według aktualnych stawek zaszeregowania pracowników HIL.
5. Obliczanie zasiłku chorobowego z zarobku brutto.
6. Zwiększenie dodatku za pracę w warunkach uciążliwych i szkodliwych.
7. Przyjęcie do pracy Naszych Kolegów - Stanisława Handzlika, Witolda Bawolskiego, Edwarda Nowaka, Andrzeja Ruska, jeżeli na to wyrażą W/W zgodę.

Postulaty podpisał
Międzyzakładowy Komitet Strajkowy w KM HIL

**OSWIADCZENIE NR 1
KOMITETU STRAJKOWEGO KOMBINATU METALURGICZNEGO HIL**

Dnia 26 kwietnia 1988 r o godz. 9.00 rano rozpoczęliśmy strajk w Kombinacie Metalurgicznym HIL. Żadamy podniesienia rekompensaty osłonowej do kwoty 12 tys. zł. dla wszystkich zatrudnionych w przemyśle, oświacie, służbie zdrowia oraz dla rencistów i emerytów. Lista naszych postulatów zawiera także żądanie wprowadzenia stałej, automatycznej regulacji płac - odpowiednio do wzrostu cen artykułów niezbędnych do życia.

Polityka gospodarcza władz PRL doprowadziła miliony pracowników i ich rodzin do granic nędzy. Nie będziemy zaciskać pasa pod przymusem, nasza wiara w partyjne reformy wyczerpała się. Bojkotując listopadowe referendum - odpiaciliśmy władzy tą samą monetą - pogarda i upokorzenie.

Żadamy podwyżek płac podstawowych o 50% dla całej Załogi Huty. Chcemy w ten sposób odzyskać prawo do ośmiodziesięcioletniego dnia pracy, wywalczonego wiele lat temu. Chcemy, by nasze zarobki zapewniły nam i naszym rodzinom godne życie, należy wypoczynek po pracy. Od tych żądań nie odstąpimy, bo tak chce załoga, która wybrała nas swoimi przedstawicielami.

Życie pokazało raz jeszcze, że wybrani przedstawiciele oficjalnych związków zawodowych Hutników nie reprezentują interesów ogółu pracowników. Nasze rozmowy z dyrekcją są trudne. Mamy wszakże nadzieję na osiągnięcie porozumienia.

Oświadczamy, że wszelkie czynione przez naszych rozmówców próby niepokojenia nas interwencją sił porządkowych traktujemy jako przejaw arogancji i administracyjnych. Odpowiemy więc z całą odpowiedzialnością, że strajkująca załoga HIL jest przygotowana do odstąpienia "GOSCIOM" swoich stanowisk pracy.

Dziękujemy wszystkim, którzy nas czynnie wspierają akcjami SOLIDARNOSCIOWYMI.

Dziękujemy Ci Lechu za dobre słowo w początku naszej drogi. Bądź z nami, tak jak My jesteśmy z Tobą - na dobre i na złe.

Komitet Strajkowy KM HIL godz.22.00

Nowa Huta 1988 27.04.

Prezydium RKS Małopolska Informuje, że dnia 26 kwietnia 1988 r. o godz. 9.00 rozpoczął się strajk w Kombinacie Metalurgicznym HIL na wydziałach: Zgniatacz oraz Walcownia Drułu i Drobną. Strajkuje około 4000 hutników wysuwających żądania płacowe. W chwili obecnej /godz. 14.00/ trwają rozmowy Komitetu Strajkowego z dyrektorami HIL: Janem Kaźowskim i Kotulą. W kombinacie od końca stycznia br. wśród załogi utrzymuje się silne niezadowolenie spotęgowane lutową podwyżką cen. Dochodziło do krótkich przerw pracy np. na Walcowni Karoseryjnej. Wynagrodzenie na strajkujących wydziałach jest znacznie niższe w stosunku do pozostałych. Prowadzone od początku lutego 1988 r. rozmowy z dyrekcją HIL na temat zarobków całej załogi, nie przyniosły żadnego efektu.

Komitet Strajkowy działa w porozumieniu z TKRH NSZZ "Solidarność". RKS Małopolska wyraża pełne poparcie dla strajkujących hutników i wzywa członków Związku do solidarności ze strajkującymi. RKS przypomina starą zasadą związkową: nie ma poprawy warunków pracy i płacy bez stałego nacisku na pracodawcę.

Kraków, 26 kwietnia 1988 r.

Prezydium
Regionalnego Komitetu
Solidarności Małopolska

KOMUNIKAT Nr 54**Strajk w Kombinacie Metalurgicznym HIL**

trwa i rozszerza się

Do strajku rozpoczętego 26 kwietnia o godz. 9.00 przez Wydziały Walcowni, Zgniatacza, Drułu i Drobną przyłączyły się dalsze Walcowni Blach Karoseryjnych, Mechniczny /stary i nowy/, Odlewnie, Wlewnice. W chwili obecnej /godz 11.00/ strajkuje ponad 8000 hutników.

Strajkujący wysunęli następujące żądania: osłonowe 12000 zł., najniższa stawka wynagrodzenia 150 zł/godz., przywrócenie do pracy represjonowanych za działalność w "Solidarności" - Stanisława Handzlika i Edwarda Nowaka.

Strajkiem kieruje NSZZ "Solidarność". W Komitecie Strajkowym są członkowie TKRH. Komitet Strajkowy demontuje stanowczo informację agencji RWE jakoby na czele strajku stanął T. Sitkowski, przewodniczący oficjalnych związków zawodowych Huty. Jest to informacja kłamliwa, celowo przez władze rozpowszechniona. Sitkowski, który chciał rozmawiać ze strajkującymi został przez nich wygwizdany i wyrzucony. Strajkujący zdecydowanie odrzucili propozycję rozmów z Miodowiczem jako pośrednikiem. Żadnego rezultatu nie dały dotychczasowe rozmowy strajkujących z przedstawicielami dyrekcji HIL, w tym z dyrektorem Eugeniuszem Pustówką. Nie zawarto żadnego porozumienia, strajk się rozszerza i zaostrza. Formułowane są dalsze postulaty ekonomiczne i związkowe.

Strajkujący Hutnicy apelują o czynne poparcie ze strony innych zakładów pracy. RKS Małopolska wzywa ogólnie NSZZ "Solidarność" w zakładach pracy Regionu do gotowości strajkowej. Bądźmy solidarni - to nasza siła.

Prezydium
Regionalnego Komitetu Solidarności
Małopolska

Kraków, 27 kwietnia 1988 r.

Kraków 27 kwietnia 1988

Do Strajkujących Pracowników
Kombinatu Metalurgicznego Huty im. Lenina
w Krakowie

Na ręce Komitetu Strajkowego

Poruszeni podjętą przez Was odważną akcją protestu wobec pogarszających się warunków życia i zdrowia Narodu wyrażamy nasze uznanie i radość.

Oczekiwaliśmy cierpliwie przez wiele lat wypełnienia obietnic i zobowiązań danych przez Rząd, że wyprowadzi Kraj z kryzysu. Niestety jak dotąd jedynym widocznym przejawem tzw. reformy gospodarczej jest absurdalny wzrost cen. Z tą sytuacją nie można się zgadzać. Podjęta spontaniczna akcja protestacyjna jest wyrazem prawdziwych odczuć społecznych. Podnosząc problemy Służby Zdrowia - odczujcie się tym samym o zagrożone zdrowie Narodu.

Wytrwajcie ! Jesteśmy solidarnie z Wami !

Komisja Pracowników Służby Zdrowia
NSZZ "Solidarność" Małopolska

Największy strajk od grudnia '81 przybiera na sile!

1. Strajk w HIL przybrał znaczenia daleko wykraczającego poza ramy tego największego w naszym Regionie zakładu pracy - strajkuje największe przedsiębiorstwo przemysłowe Polski. W chwili obecnej w strajku bierze udział ponad 15.000 hutników.
2. Strajkiem od początku kieruje NSZZ "Solidarność". W Komitecie Strajkowym są przedstawiciele TKRH w tym Wiesław Mazurkiewicz i Maciej Mach - członek RKS Małopolska.
3. Dotychczasowe negocjacje z przedstawicielami dyrekcji Kombinat nie przyniosły rozstrzygnięcia. Wszystkie propozycje płacowe dyrekcji niezgodne z postulatami załogi zostały odrzucone.
4. W ciągu trzech dni strajku lista postulatów została uzupełniona i obejmuje obecnie obok podniesienia wynagrodzenia dla pracowników i zwiększenia osłonoowego o 100% także postulat zwiększenia wynagrodzenia dla pracowników służby zdrowia i nauczycieli w całej Polsce oraz dla rencistów, przywrócenie do pracy represjonowanych działaczy "Solidarności" z Kombinat, w tym Stanisława Handzlika, Edwarda Nowaka, Witolda Bawolskiego, Andrzeja Kuska, a wreszcie zapewnienia bezpieczeństwa dla strajkujących i ich przywódców.
5. Władze nie ustają w naciskach mających na celu złamanie strajku. Obok odmowy spełnienia postulatów hutników ze strony dyrekcji do akcji wkroczyła prokuratura krakowska strasząca sankcjami karnymi dla uczestniczących w strajku oraz zapowiadająca możliwość militaryzacji HIL. Zwracamy więc uwagę na fakt, że dyrekcja HIL znała doskonale postulat ekonomiczne załogi i od stycznia br. zapowiadała ich rozpatrzenie, przewlekając z miesiąca na miesiąc odpowiedź na nie. Niepowodzenie dotychczasowych rokowań z dyrekcją HIL i stałe rozszerzanie się rozmiarów strajku spowodowały, że jest to już sprawa ogólnopolska, która musi być rozwiązana poprzez rokowania z upoważnionymi przedstawicielami rządu.
6. W związku z tym przypominamy, że NSZZ "Solidarność" wielokrotnie podkreślał, że słuszne żądania rewindykacyjne tylko wówczas zapobiegają stałemu obniżaniu się poziomu życia, jeżeli równocześnie domagają się będziemy i wyegzekwujemy od władz państwowych wprowadzenie w życie reform ekonomicznych, przywracających normalne funkcjonowanie mechanizmów rynkowych oraz reform społeczno-politycznych, a więc przywrócenia swobód demokratycznych, w tym prawa do działania dla NSZZ "Solidarność". Reforma gospodarcza musi iść w parze z reformami społecznymi i politycznymi. Tylko w ten sposób uzyskamy gwarancje, że wysiłek społeczeństwa, znoszącego wszystkie konsekwencje kryzysu, nie zostanie zmarnowany po raz kolejny przez tych, którzy do tego kryzysu doprowadzili.
7. Wzywamy TKZ w Regionie Małopolska do akcji solidarnościowych ze strajkującymi hutnikami. Wzywamy do wysuwania żądań pracowniczych, związkowych i społecznych.

Prezydium
Regionalnego Komitetu Solidarności
Małopolska

Kraków, dnia 28 kwietnia 1988 r.

OSWIADCZENIE

TKZ NSZZ "Solidarność" w Polskiej Akademii Nauk w Krakowie wyraża uznanie i poparcie dla strajkujących pracowników Kombinat i wysuniętych przez nich żądań. Cieszymy się w szczególności, że załoga Kombinat pomna na ideały "Solidarności" upomniała się o swoich represjonowanych kolegów a także nauczycieli, służbę zdrowia i rencistów - grupy zawodowe szczególnie finansowo-upośledzone, które z oczywistych względów nie mogą same podjąć strajku w obronie swych praw.

Walka o godziwe wynagrodzenie jest podstawowym prawem pracobiorcy, respektowanym przez cały cywilizowany świat. We współczesnej Polsce walka ta jest szczególnie uzasadniona z uwagi na niespotykany wyzysk pracowników przez państwowego pracodawcę. Obecnie w krajach Zachodu udział w kosztach produkcji kształtuje się na poziomie 30%. W przedwojennej "pańskiej" Polsce sięgał 20%, a w Polsce Ludowej wynosi około 10%. Liczby te są najlepszą syntetyczną miarą dotykającego nas wszystkich wyzysku.

Wyrażamy nadzieję, że strajk pracowników Kombinat pomoże władzom państwowym zrozumieć oczywistą dla reszty Polaków prawdę, że droga wyjścia z kryzysu nie wiedzie przez zwiększenie wyzysku pracobiorców, lecz przez ograniczenie innych elementów kosztów produkcji, związanych z jej organizacją, czyli przez radykalną reformę gospodarczą. Liczymy także na to, że strajk hutników przekona władze państwowe, że pokój społeczny w Polsce wymaga legalizacji NSZZ "Solidarność" - uznanej reprezentacji świata pracy.

TKZ NSZZ "Solidarność" w PAN

Kraków, dnia 28 kwietnia 1988 r.

OSWIADCZENIE

Akademicka Komisja Porozumiewawcza przekazuje strajkującym robotnikom HIL pełne poparcie w imieniu członków NSZZ "Solidarność" UJ, AGH, PK, AM, AE, AR, WSP i PAN w Krakowie. W obliczu braku reform politycznych i załamania się reformy gospodarczej uznajemy Wasz Protest za konieczną formę obrony warunków życia ludzi pracy. Apelujemy do Tajnych Komisji Zakładowych "Solidarność" wyższych uczelni i PAN Krakowa o podjęcie akcji solidarnościowych ze strajkującymi hutnikami.

AKP NSZZ "Solidarność" w Krakowie

Kraków 29.04.1988

OSWIADCZENIE

TKZ "S" UJ w pełni solidaryzuje się ze słusznymi dążeniami i celami reprezentowanymi przez protestujących hutników HIL.

W obliczu klęski społecznej i ekologicznej szczególnie ważne jest uświadomienie sobie wspólnego celu i dążeń całego Narodu. Społeczność UJ zawsze reprezentowała ten pogląd i jest on nadal w pełni podtrzymywany.

TKZ "Solidarność"
Uniwersytetu Jagiellońskiego

Kraków, 29.04.1988

OSWIADCZENIE

TKZ NSZZ "Solidarność" Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie wyraża uznanie dla strajkujących hutników i wysuniętych przez nich żądań. Popieramy fakt odważnego protestu przeciwko narzuconym przez rząd sposobom rozwiązywania trudnej sytuacji w kraju. Strajkową formę tego protestu należy traktować jako doraźny, ale konieczny warunek obrony przeciw drastycznym podwyżkom cen.

Dramatyczna sytuacja gospodarcza kraju wymaga wspólnego i świadomego działania całego Narodu i zapewne wspólnych wyrzeczeń. Konieczne jest jednak osiągnięcie porozumienia, które może być wypracowane tylko w warunkach swobody krytyki, rzeczywistego przedstawicielstwa wszystkich grup społecznych, pluralizmu i demokracji. Ze szczególnym uznaniem witamy postulaty przywrócenia do pracy represjonowanych działaczy NSZZ "Solidarność" oraz troskę o sytuację ekonomiczną upośledzonych materialnie grup społecznych. Jednocześnie wyrażamy przekonanie, że stałemu obniżaniu się poziomu życia mogą zapobiec tylko rzeczywiste i równoczesne reformy polityczne, gospodarcze i społeczne.

Tajna Komisja Zakładowa NSZZ "Solidarność"
Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie

Kraków, 29 kwietnia 1988 r.

DO CZŁONKÓW I DZIAŁACZY "SOLIDARNOSCI" REGIONU MAZOWSZE

Wiedzie już, że od wtorku trwa strajk robotników Huty im. Lenina. Żądają przywrócić osłony antydyfuzyjnej oraz podwyżki płac dla robotników, a także dla nauczycieli i pracowników służby zdrowia - przy obecnych cenach jest to postulat uzasadniony i wymagający naszego poparcia. Żądają przyjęcia do pracy działaczy "S" co wymaga od nas zdecydowanego poparcia. Postulują wprowadzenie reform gospodarczych i politycznych, co winniśmy poprzeć w imię wspólnego dobra naszego kraju. Strajk prowadzony jest pokojowo i takie też winien znaleźć rozwiązanie. Gdyby władze zdecydowały się użyć siły, bądźcie gotowi do natychmiastowego poparcia naszych kolegów, tak jak to nakazuje tradycja naszego Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego "Solidarność".

Warszawa, 30 kwietnia 1988 r.

Zbigniew Bujak

Po przeczytaniu
podaj dalej

Cena 10 zł